

ДУМКА

Розпустила над водою верба довгі віти,
Розійшлися руські діти по широкім світі.
О матері забувають, з неї насмівають,
Свого роду отцевського вже ся вирекають.
Браття, браття, ось вам мати Русь свята скликає,
Гей, верніться всі до неї! бо хто повстидаєсь
Матері своїй, то того й бог ся повстидає!
Горе тому на сем світі і прокляття, браття,
І на тамтім, хто йме своїй матері встидатсья!
Проклене їх руська мати, а прокляття тее
Тяжким каменем упаде на їх серце злеє.
Проклене їх руська мати,— а боже прокляття
На них спаде, що не хтіли матері кохати!